

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Ad inclytu[m] comite[m] milite[m]q[ue] clarissimu[m] Ludowicu[m]
Thieneu[m] Vince[n]tinu[m] Reuere[n]di p[atri]s Magistri Siluestri Prieratis:
almi ordi[ni]s Predicator[rum]: in Aurea[m] Rosam ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70429)

Prefatio

Ad inclytū comi

rem militēz clarissimū Ludowici Thieb
neū Vincentinū Reuerēdi patrī Dag
stri Silvestri Prieratis: almi ordis Pre
dicatorū: in Aureā Rosam Prefatio.

On possū

generose comes: milesqz
clarissime natura: pfecti
one: necnō inuidoz mu
stiratioz pceditus: mei
pectoris arcana referunt
nec quē mēte cepti: lingua pferre finonē
Nā cūctz execrabilis est no lōlū falsoz at
qz adulatoriū sermo: sed verū qz mō bādi
entis spēm pre se ferat. mibz picipue cui
adeo semp horrozi fuit subdola z palpā
adulatio: vt plerūqz ac sept̄ affabilitati (q
qz ad amicos yb) sele habet z moderat
ve dect̄ min⁹ qz h̄tus ipa reçrat indulge
am. Sed neqz me p̄tatis insugabili⁹ imē
sa h̄tus: tāct̄ (Joāne os aurī teste) iunct̄
pectori⁹ violentia facit. atqz illa cogit in
laudes artissima silētia rumpe: z effringe
re cōpulisset: si nō te vñ p̄statissimo z am
plissimo honore dignū: z nō q̄licūqz mu
nuscuso offerendū merito. z iudicassem et
delegissem. Nemo q̄ p̄pere nisi demes aut
iudicis egrerulerit: q̄nto? equo aio p̄w
dēs z optim⁹ q̄lqz sucipit si iudic⁹ mei z
p̄berelis causas edifferam: ac inde cala
mo quippiā dilabat: qd laude soluisse p̄t
gerit. Quis em̄ c̄d̄ velit insens⁹ v̄ludi
casse vel delegisse. Profecto tā vecordis
animi est nemo. Raptissime nibolomin⁹
z q̄brevissime si q̄ emerget seu veri⁹ ir
rep̄scent actionū merita: prutūqz splēdo
res attingā. Neḡ em̄ is lūz aut me ē cre
diderim: q̄ hu⁹ alme civitatis seu thieneti
generis vel certe magnificētie ue p̄conia:
que p̄ em̄ Italā nūc z olim celeberrima
sonuerē elucubrare: aut velim aut possum.
quippe qui id mibi z incōgru⁹ z impōst̄
bile iudicarim. Grandes etem̄ rep̄ materi
as ingenia parua s̄ sufferūt: nec possunt
epistolari brevitate vel angustia compre
hendi. Paucissimis nibolomin⁹ meā ob⁹

seruantā in te: ac thienēses vniuersos: qz
qz animo nuperrime celitus illapsuz sit: nā
notuisse velim. Si autem quemāmodū
philosophoz p̄nceps Aristoteles testat̄
homines incognita prius insolitaqz mirā
tur. precipuezo cum repente mentis ante
aciem magna: ardua: ingentiae consti
tint: sicqz stupor ac extasis indagatricē reh
rum mentem constituit: acri iudicio om̄e
quod tuum: qd Thienensiuz: quod Vin
centie est: explorare me vis nature cogit.
Nam cum ex studiorum matre Bononia
quo me disciplinarum gratia contuler̄
Vincentiam remeassem: p̄ter quinimo et
contra omnē meum cogitatum: grū non
modo amenissimū (qui p̄pō qui campester
ac montuosus est: z viuacib⁹ aquis irrigu
us) sed z om̄i pomorum ac frugum gene
re fertilissimū deprehendi. Luitatem fo
ipam tanta diuinarum copia: tanto nobis
lūcias splendore: tanta morum elegantia
suffertam: vt serenit ac rurilans ridentis
qz celi typum meis oculis inferret hec re
gio: z cōtemplari qz tanta: tāqz inopina
re: varietas impulerit etiam repugnam
tem. Hic familias qz plures nobiles inge
nuas inclitasqz sanguinis vetustate glo
ria diuinitaz p̄tutum splendore conspecti.
Sed quonā pacto sit hominū nature con
fertum: e plurimis que placent bonis vñ
p̄ ceteris benivolentia: dilectione z amo
re prosequi p̄ me tūc magistra rerum ex
perientia docuit. Nam ex illis om̄ib⁹ na
Thienēses meos affectus in se convertit:
sive claritate sanguinis sive mox facilita
te seu certe qz nil tam insertū nature: qz di
ligente se d̄ligere. Hanc etem̄ mee religi
on̄ dedicissimā si negari lingue: opera
testantur: qz se quoqz propter se obser
vandissimā p̄bebat: quippe quaz nō mo
de Vincentiesed totius emili⁹ necno lig
urie z (vt ita dixerim) italie decus gloriā
et specimen fuisse regum p̄uilegia apud
nos deposita imperatorum pontificum te
statur. Utrum p̄claras illustresqz pro
sapias nonnunqz cerne datur: s̄ que stipit
um nebulositate maculetur. De hac ve
ro nihil nō magnificum: nō gloriosum: nō
inclytum legeris. Luncti fere generis hu
ius alumni: ductores armoz: seu lute p̄iti

Prefatio

vel equestri ordine clari, sepiissime q̄bz co/
mites fuere. Nec vera loquēti presentium
memor. I sumul t̄ veterum monimēta te/
stimonio desūt. Et quidem per plures. H
p̄clar̄ gen̄ ab athenis v̄; be grecia florētis
sima: op̄ido agricūtēti nomen attulisse
ac rēpoz succelus sublata collisiōe vocabu/
loq̄ corrupto: necnō latīno fōrone p̄leq̄
te vulgarez ab eodem nōmen. Thieneum
suscepisse volunt. Sed quia id necverum
nec ip̄ossible facile affirmauerim: ad mi/
hi exploratissima p̄uertor. Tris q̄p̄e ger
manos (silencio p̄llis antiquioribz) claros
equestri arq̄ curato ordine exxit: Ille Vincē/
tiū mārci: t̄ meliorātā scripture veteres
astruūt. Inclito martyri ch̄ri Vincētio i
thienaz oppido: basilica cum iurepatro/
natus isti fundarūt. q̄ presenti quoq̄ temi
pestate clarus miles ac doctor Leonard⁹
necnō celeberrimus iuris interpres Alo/
uis fr̄atres q̄ p̄tūnt. Sed ne volumē
cogamur efficere: Vincētia meliorā
tie gen̄ cīmō q̄ntum p̄ntis est opis ex ph̄
re terigisse sufficerit. Hic generos⁹ eques
Vincētio duo clara sidera gnauit. Mar
cum sex auratū militē t̄ Simonē petrum
non militē solū: sed omniq̄ humano iure
dociſſimū. Is sub dñis scaliger⁹ tāta glo
ria: tanta autoritate: tanta deniq̄ potētia
claruit ut mastinū veronensiu p̄ncipē eli/
minatū p̄ncipatu a fratre degenerē: p̄p̄is
viribz ad p̄diciū iam imperiū regocarit. q̄
mot⁹ facinore Hastin⁹ rotis imperiū
ces eidem p̄tulerit. Hui⁹ sobolem si p̄cur
rere velut mibi citi⁹ tempus abisit q̄ ge
starum rerū glorioſa facinora. Hic nāq̄
maxim⁹ ille iurisconsult⁹ Elgacio pdij, q̄
futuris p̄bitate homā accit⁹ p̄mū sacri pa
lacij auditōr effectus. Dehinc h̄o rote: et
tandē ad hispaniaz regem legat⁹ cum ge
starum rex gloria clarus euātissi p̄ile do
natus: in p̄lo regressu vita finit⁹ ē. Hinc
quoqz Joannes ille cognomento raurus
Elgacionis german⁹; iurisconsult⁹ acerri
mus t̄ vir per cuncta laudabilis. Hic a re
ge Karolo neapolit̄m p̄siliari⁹ acerritus:
p̄mū q̄dem est militari gloria in solēni tri
umpbo necnō multis op̄idis ciuitatibus
q̄ donat⁹. Dehinc h̄o adoptatus in regē
t̄ filiū regine pannonie sed negat⁹ a p̄lo
partenopē denuo petēs: necdū pubescēn
tem Padiſlaū Karoli filiū: quē domināt
di libidine apud galetā m̄ relegarat: suo
filio suo q̄ frētū suffragio sedib⁹ ct regno
paternis (illa negatē) restituit: a q̄ progrā
nis innumeris decozat⁹: t̄ vicerez in expē
ditōrem t̄ tuscos rege p̄perāte deletus ē.
Dehinc q̄ post regis interitū: Dediola
num q̄ ſtūtū comitē cū maria glia dedicū
ctus philippi marie duc̄: tutor t̄ gubernā
tor fauste t̄ q̄gloriōse fuit. Ac tāndē long
go ſemī ratigat⁹: plen⁹ diez: plenior glie:
plenissim⁹ meritoz dulcē patriā reuifens:
poftea q̄ in cenobio ſcētē corone Predicat
orū ordinis ſacellum p̄fecit. q̄d aploz in
ſcribit auroq̄ vſtivit ſumptu magnific
co: vnfuerſam ciuitatē ſuffiſa lachrymis
derūq̄ns in ea quā ſab̄ refecrat bāſtīca
tumulat⁹: ſuo cū nepote Marco requeuit:
ſaluatorē expectans t̄ aduentū glorie ma
gni dei. Hic q̄ orbis imperiū t̄ imortales
laudes meruifſe v̄idebaī (mo lectio m̄ ve
ra docuerit) rei familiaris t̄ p̄bitatis ſue ſi
lios tris heredet p̄tillim⁹ reliqt. Galera
num armoz impatoroz: a q̄ hi quoq̄ pau
loante memunim⁹ Alouisi⁹ fr̄atres q̄p̄die
re necnō Odoardū iuriscolylrū. exq̄ v̄gu
tio Conrados q̄ Simone q̄z iur̄ huma
ni doctissimū: q̄ celebri pho Gaietano au
ctor vite fuit: cui⁹ doctrinis magna ſum eg
pte nutritus. Quiſe qm̄ p̄clara volumia
in libru p̄physicoz necnō in libru de aia: de
celo q̄z t̄ mundo: t̄ in libru metheoroz et
multa gen̄ ſi eiusdem posteris legenda.
Briegoz q̄z t̄ Roberto ducouib
armoz fr̄atibz q̄ vite man⁹is zult. Lū
cta nihilomin⁹ p̄babenda ſunt claraſa
ciuora: qm̄ in clementē ois nr̄avergit oīo:
Hic nāq̄ generosus eques meliorātā ſa
tus glorioſissim⁹ mīlitē iacobū Thieneū
generauit: cui⁹ eximia p̄bitatē necnō excel
lentiam ſingularem t̄ imortale deus ſbō
vnico exp̄iffisſe velut. Lotius q̄p̄ciuita
tis voto h̄ic illuſtrissimo Genero⁹ ſenq̄
mus t̄ claves: ciuitatūq̄ dediſſe an
ge Karolo neapolit̄m p̄siliari⁹ acerritus:
qui⁹ genies redditus aurei mille testāt:
h̄o ſua cū posteritate donatus est. Ab
q̄tuor effluxere viri ſideribz clariores: q̄
rum plurimi potuere meminisse Marc⁹
t̄ filiū regine pannonie ſed negat⁹ a p̄lo
ſuo genitorū comparand⁹ in gloria comes

Prefatio

enclitus qnti milesq tuus Ludouice mi- pta familia. sed longe amplius morum ve- tuis germani Jacobi militis parē, nec nustas: et singularis clementie ac benigni- nō illius qui rebus humanis needum ma- tatis splendor: ac si sola in se sider extulit turus excessit galeā iurisconsulti: elegātia re. Lui deus optimus maximus: necon non corporis: ingenij celebritate et sermōis fa- estensis ac malatestus sanguis portem cundia pstantissimi. Is veluti singularis nō minus ornata mortib⁹ q̄ sanguine clā- iubar generi ibiēo ppetuum splendorē rā Adrianam 2tulit. Accedit insug vtrib⁹ artulit: dum pbitatis eius ornamēta im- usq splendoribus generosa soboles Joh annes Galeaz equus comes: co:pis elegā- pulsus celar: insigne iouis aquilā bicipite ferre: epistolas candida cera (decus impe- tia simul et animi virtute donatus: qui cū riale) cōsignare: efficere tabelliones: et eos omni morum honestate et sanctimonia ac quos illegitimos appellamus: legitimos st omnipoēti deo in religione famulef p/ et facultatum succelfores instituere: plurim⁹ mag⁹ id genus quinimo comitem esse co- peditus et ornatus sit. Tanto studio virtutis omnes: precipueq studia literaz in- mitesq nasci p eum posteros 2tulit. Se- sequit: ut arridente libi vndiq seada for- cundo loco Joannes emicuit eques acius tunia: voluptates omnes ac via: q̄b⁹ af- ris interpres: ex q̄ Leonardus miles do- fluere solet effrenata iuuentus: calcasse vi- citor⁹ Jacobus quoq̄ iunior eques miles Tertio pō Clemens comes milesq: ex q̄ Antonius ac Joannes comites claruere Postremo pō Antonius eques: et celebra- tissimus vtriusq̄ ioris interpres: a q̄ Fra- ciscus comes milesq vite primordia sum- psit. Quid plura: Deficit et abicit pot⁹ tempus q̄ hui⁹ inclite familie viros pre- claros enumerat⁹ 2tingat. Sed tam (vt reor⁹) quisq̄ spiculum ceruit q̄ huius ma- gnifice ciuitatis ac totius Italic⁹ decus et gloria fuit ista progenies. O gloriosam et omni laude efferendam ppaginem. O cla- rum et summa venerans psequendū san- guinem. O vere nobiles viros. Nam si no- bilitas sanguinis est antiquitate diuinitati- mi pō pbitas virtutisq: quantū sunt nobili- les hi quoq̄ nō modo diuinitate: verū etiam nobilitas antiqua pbaet. et qui animi vir- tute hereditat⁹ (ut ita dixerim) iure posse derint. Si nobiliores hi dicunt⁹ qui nobili- bus veneratio et obseruatio sunt: quid nisi nobilissimi hi qui pncipib⁹ magno ph- cio semp suere. Eiusmodi profecto thies nentes 2stat. Nam sub scalanis si nō Per⁹ Joannes taurus sub comite virtutum: sub illustrissimo quoq̄ Generorum imperio Jacob⁹ floruit. Dum ista me cōtemplan- tem rapuere sole ac luna: clarusq sidus ab vtric⁹ deductum 2spixi. Nam te Ludo- uice mi: gloria probitasq genitoris et aut: sanguinis claritas: affluentia diuinitaruz sumptuū magnificēta: numerosa et com-

Tractatus.

I

coegerent. Dorsibꝫ aut̄ plurimor̄ me ob
ticio (de inuidis loquor) q̄ prius malis &
bonis a. tenuis to queri solet, sed si amicor̄
rū vortis obtemperē: si quoq; vos hac let
ctio p̄ficiisse nouerim: quād modū & ap̄
petoz spero id mihi fatis sup̄q; ḡtulabor

Vale felix

ne ecclie oia dicenda cōmittit
Explicit Argumentū.

Incipit Alurea

Rosa.

Capitulū primū de regulis
exponendi scripturas.

Kopter

divini sermōis p̄fun
ditare q̄busdā regu
lis ad intellectū & ex
positionē euāgeliō
opus est: q̄s adducit

Isido. In lib. de sumis

mo bono. c. xx. q̄ claves sc̄tāp; sc̄pturāp; dī
cunt: eo q̄ p̄ ipas ad intellectū eaz itrodu
cimur. Prima ḡ regla est q̄ p̄ter 2ne

xionē capitū ad reliq; mēdiæ: sūl ad suū. p̄
priū corp̄ sacra scripture q̄si sub uno p̄te
ctu & sub una p̄sona loq̄ns: mō loq̄ d̄vno
mō d̄ alio. Hui⁹ exēplū h̄i Esa. lxj. c. In
dūt inq̄ me dñs vestimentū salutis: & indu
mēto iusticie circūdedit me. q̄si sp̄sūl des
coratū corona: & q̄si sp̄sūl ornata monit
lib⁹ suis. Qd̄ em ibi d̄: q̄si sp̄sūl intell̄
git de capite. i. ch⁹. & qd̄ subdit: q̄si sp̄sūl
ampliū. q̄si sp̄sūl intelligit de corde ch̄i sp̄uali seu my
stico. i. ecclia. Sūl Lan. j. c. vbi d̄. Oscus
lef̄ me osculo oris sui: q̄ meliora sunt vbed
ra tua vino. Fū em d̄ osculef̄. vbu est sp̄
se. i. ecclie frui desiderat: ampliū. q̄si sp̄sūl.
ch̄i. Lū ho subiungit: q̄ meliora sunt. vbu
est sponsi sp̄sūl cōmēdātis. Tū in
talibꝫ sic q̄nixis rōe p̄dicāta debet prudē
lector attēdere: qd̄ capiti: & qd̄ mēbris cō
ueniat. Sc̄da regla est q̄ diuina scripture
aliquā sūl cū bonis cōmendat malos: & cum
malis vitup̄at bonos. Et aliquā i. eodē cō
textu exp̄mit qd̄ ad malos & qd̄ ad bonos
p̄tineat. Rō isti⁹ regule est: q̄ corp̄ ch̄i
qd̄ est ecclia multiplex sumi p̄t: v̄z er bis
q̄ docet sc̄tūs Tho. iii. q. viij. ar. iij. Lū em
corp̄ ch̄i dicant creature rōnales: q̄ el se
vntate: siue sint boies siue angeli: sūc multis
p̄ficiat aliq̄ dicunt ch̄i v̄nūlita multiplex

Onsueue:

re diuini verbī p̄elamato/
res ac innumera fideliūz
ch̄i multitudo: sancti euā
gelij sensum litteralē sym/
bolicūq; p̄quirere. Vrgo/
rūq; igit v̄d̄is p̄yōf̄e facere sat̄s init̄/
cui: & Aureā Rosam que centū circiter la/
tis folijs constet: & que l̄falis sensus odo/
res mysticorūq; redoleat: nō solū Predi/
cator̄ ordinis: verūtā Romane curie ta/
bula suffragate coem elucubrare. Quatuor
or aut̄ partibꝫ siue tractaribꝫ opus omne
absoluā. Hoc p̄mus de sensibꝫ erit diu/
no p̄ eloquio: & ac reglis exponēdi scriptu/
ras. Quia em sp̄iales sensus in infinitūz
ex crescere atq; multiplicari possunt: ne in
immensum opus nost̄z p̄ficiere: id egī
vt p̄mo tractatu suffragate: necnō q̄rūdā
euāgelioz q̄d̄rigēta expositionē quisq; vel
rudis h̄mōi sensuū genera & agnoscere et
excogitare possit. Sc̄ds v̄o p̄alii euāg/
elioz expositionē: semp̄ qd̄ litterale. sc̄/
pe v̄o erit Allegorica & Anagogicā et
Doxalē. Ztinet. Lertio v̄o loco q̄stūncū/
las: tū theologicas ac p̄tinetes, tu etiam
morales: euāgelij qd̄e imptinetes. Sz tū
euāgelij doctoribꝫ oportunas veluti qd̄l/
libet v̄nū subiūcā. Postremo sc̄tōp; euāge/
lia erit p̄stringēda breuissime: his tūmō
elucidatis: q̄ difficultoribꝫ nodis essent im/
plicita. Ea v̄o post antiquor̄ doctrinā rā/
ti laboris necessitas fuit ut oēs sc̄tōp; expo/
sitōes v̄no loco cō geste: elucidate: & p̄so/
nates q̄ntū licet habeant. Sc̄ce v̄o romā/